

Wat is het **LOON** van behoud?

**Wat is het
LOON
van behoud?**

Dit boekje mag niet worden verkocht. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Wereldwijde Kerk van God.

Oorspronkelijke titel:
What Is the Reward of the Saved?

Oorspronkelijke tekst van Herbert W. Armstrong (1892-1986)
en Herman L. Hoeh
Copyright © 1958, 1971, 1973, 1987 Worldwide Church of God
Alle rechten voorbehouden
Printed in The Netherlands

Wat is het LOON van behoud?

Welke zekerheid hebben wij dat onze overleden familieleden naar de hemel zijn gegaan? Op welk gezag geloven wij dat wij naar de hemel zullen gaan, indien wij zijn behouden?

Misschien schokt het u een beetje, maar ik wilde u een eerlijke vraag stellen: hebt u ooit in uw bijbel gekeken om te zien of daar werkelijk in staat dat u eens naar de hemel gaat, indien u bent behouden? Hebt u ooit in uw bijbel gekeken om te zien wat daarin wordt geopenbaard aangaande wat degenen die behouden zijn zullen beërven voor de eeuwigheid?

Het zal voor de meesten van u wel een verrassing zijn als u u realiseert dat u dit nooit hebt gedaan? Natuurlijk hebt u altijd *gehoord* dat u naar de hemel gaat, als u behouden bent. U hebt dat waarschijnlijk gewoon geaccepteerd. Maar hebt u ooit de moeite genomen het te *bewijzen*?

God doet een belofte

Ik zou graag uw aandacht willen vestigen op Galaten 3:16 en 29: „Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad . . . Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen.”

De christen is nog *geen* bezitter van zijn loon — hij is een erfgenaam. En wat hij zal beërven, indien hij behouden is, is de BELOFTE die aan Abraham werd gedaan. Wat het loon van de behoudenen ook mag zijn, waar wij ook de eeuwigheid zullen doorbrengen als wij behouden zijn, het is een ondubbelzinnige, specifieke belofte van God. Deze belofte werd gedaan aan Abraham, die in ditzelfde boek Galaten, dat aan heidense bekeerlingen geschreven werd, als de VADER der gelovigen wordt beschreven. Indien iemand bekeerd is, of hij nu Jood is of heiden — ongeacht ras, huidskleur of geslacht — als iemand van Christus is, dan wordt hij een van Abrahams kinderen, en een ERFGENAAM van de BELOFTE die aan Abraham werd gedaan. Wat hij zal beërven is datgene wat aan Abraham werd beloofd.

Als u in uw bijbel kijkt om te zien wat God aan Abraham beloofde, om te zien wat het loon is voor degenen die behouden zijn, om te zien waarom wij kinderen van ABRAHAM moeten zijn willen wij deze belofte van behoud beërven, wanneer en hoe wij de belofte zullen beërven — dan staat u een schokkende verrassing te wachten!

Deze zaak betreft uw eeuwigheid, en toch zult u er waarschijnlijk nooit aan hebben gedacht om het zelf eens uit te zoeken, in uw eigen bijbel!

Christus bevestigde de belofte

Teneinde deze uiterst belangrijke kwestie te begrijpen moeten wij eerst lezen wat in Romeinen 15:8 staat: „Ik bedoel namelijk, dat Christus ter wille van de waarachtigheid Gods een dienaar van besnedenen geweest is, om de BELOFTEN, aan de vaders gedaan, te *bevestigen*”.

Met een nieuwe boodschap — het Evangelie — kwam Jezus de beloften die aan de VADEREN werden gedaan bevestigen. Maar wie zijn de vaders? En wat zijn de beloften die aan hen werden gedaan? De hemel? Het vagevuur? Uw behoud hangt van het antwoord af! In Handelingen 3:13 lezen wij de

volgende geïnspireerde woorden van Petrus: „De God van Abraham en Isaak en Jakob, de God onzer vaders, heeft zijn knecht Jezus verheerlijkt.” De vaders zijn dus Abraham, Isaak en Jakob. Indien u van Christus bent — indien u een christen bent — bent u een erfgenaam die zal beërven, niet wat mensen met hun fantasieën hebben uitgedacht — u bent een erfgenaam naar de belofte! Indien u een ERFGENAAM bent, zult u iets beërven. Indien u een erfgenaam naar de belofte bent, zult u beërven datgene wat beloofd is — en niet iets anders.

Deze belofte aan Abraham is belangrijk! Wat het ook is, het is dat wat u zult beërven — indien u behouden bent! U vindt die belofte aan Abraham in het boek Genesis.

Te beginnen in het 12e hoofdstuk van Genesis, vers 1: „De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal.”

Eerst riep God Abram, zoals hij toen nog heette, uit het land Babylon waar hij woonde — een symbool van het geestelijke Babylon waarin wij vandaag leven — precies zoals God u en mij in deze tijd uit deze wereld, uit dit Babylon, roept! Abraham excuseerde zich niet en begon niet te redetwisten. Er staat: „Toen ging Abram.” Hij ging naar een land waarheen God hem leidde, het land dat wij tegenwoordig Israël noemen! Abraham gehoorzaamde God. „Toen ging Abram”, staat er geschreven. Daarom werd hij de VADER van de kostbare beloften waarop uw eeuwige behoud rust! Hij gehoorzaamde — hij vertrok onmiddellijk! Ja, precies zoals u moet gehoorzamen, als u, met Abraham, die belofte wilt beërven!

Tegenwoordig hebben de mensen geen idee van wat er in werkelijkheid klaarligt voor degene die waarlijk is behouden. Die erfenis die u wacht — indien u zich aan God overgeeft, indien u gehoorzaamt zoals Abraham gehoorzaamde, indien u vertrouwt, niet op uw eigen geloof, maar op het geloof van Christus, wanneer u werkelijk wedergeboren bent — die erfenis overtreft in zo grote mate alles waaraan u tot nu toe ooit hebt gedacht, dat u niet het flauwste idee hebt van uw ware potentiële bestemming!

Zoals wij lezen in 1 Korinthe 2:9: „Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.” De erfenis die God u heeft bereid, kan zelfs niet

„Uw loon is groot in de hemelen”

Wat bedoelde Jezus toen Hij tot zijn discipelen zei: „Verblijdt u en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen”? (Matth. 5:12.) En waarom zei Christus, slechts enkele verzen daarvoor: „Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven”? (Vers 5.) Gaan sommige behouden mensen — de „vervolgden” (vers 11-12) — naar de hemel om hun loon in ontvangst te nemen, terwijl anderen — „de zachtmoedigen” — de aarde beërven? Of sprak Jezus Zichzelf binnen een minuut tegen?

De apostel Petrus werd geïnspireerd te schrijven: „Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren [opnieuw verwekt] worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u” (1 Petr. 1:3-4). Het loon van behoud — de erfenis van de ware christenen — is in de hemelen weggelegd. Daar wordt het bewaard.

Maar gaan christenen naar de hemel om hun loon in ontvangst te nemen? Jezus Christus verklaarde dit in het boek Openbaring: „Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij, om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is” (Openb. 22:12). Wanneer Christus uit de hemel terugkeert zal Hij het loon voor de behouden mensen meebrengen! Terwijl het nu tijdelijk in de hemel wordt bewaard, zal Jezus het loon van de heiligen (ware christenen) naar deze aarde brengen!

Daniël schreef: „En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen” (Dan. 7:27).

Jezus zei niet dat christenen hun loon IN de hemel zullen beërven. In plaats daarvan wordt het loon — gezag, een ambt met macht in het Koninkrijk van God — tijdelijk in de hemel bewaard omdat dat de plaats is waar Jezus is. Maar het zal naar de aarde worden gebracht, waar Jezus zijn heiligen, in het Koninkrijk van God, zal belonen met een positie van macht en gezag over de naties.

eens door het natuurlijke verstand van de mens worden bedacht. Maar God openbaart het aan ons „door de Geest [van God]” (1 Kor. 2:10).

Welnu, wat belofde God aan Abraham?

Het antwoord is te vinden in Genesis 12:6-7: „En Abram trok het land door tot de plek bij Sichem, tot de terebint More; en de Kanaänieten waren toen in het land. Toen verscheen de Here aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht [uw zaad] zal Ik DIT LAND geven.” Dus de belofte was HET LAND ISRAËL als erfgoed.

Het belofde land

Laten wij verder gaan in Genesis 13:14-15: „En de Here zeide tot Abram . . . Sla toch uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt, naar het noorden, zuiden, oosten en westen, want *het gehele land, dat gij ziet*, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven.” Het land waar Abram was is het land Kanaän, dat vandaag Israël wordt genoemd. Dit is dus het belofde land — daarom wordt het het Beloofde Land genoemd!

En voor hoelang wordt het gegeven? Voor altijd! De erfenis zal een eeuwige erfenis zijn, hetgeen noodzakelijkerwijs eeuwigdurend leven insluit en omvat!

Als iemand een stuk land erft, moet de akte de precieze grenzen van het eigendom beschrijven. Wordt er zo'n beschrijving gegeven in deze akte van het land dat wij mogen hopen te beërven?

Het antwoord staat in Genesis 15:18: „Te dien dage sloot de Here een verbond met Abram, zeggende: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven, van de rivier van Egypte tot de grote rivier de Eufraat.” Vanaf de Nijl tot aan de Eufraat!

Wij hebben allemaal genoeg landkaarten gezien om te weten waar dat is, en ik ben er zeker van dat wij allemaal weten dat het niet ergens in de hemel is, maar eenvoudig hier op aarde. „Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen” (Gal. 3:29); en de belofte — de belofte van een eeuwige erfgoed — is het land Israël, vanaf de Nijl tot aan de Eufraat, hier op deze aarde! God helpe ons ons vertrouwen te stellen in het onfeilbare Woord van God, niet in de fabels van mensen!

Overigens laten andere teksten zien dat het territorium van

Christus' Koninkrijk zich zal uitbreiden tot het tenslotte de gehele aarde omvat.

Gehoorzamen vóór beërven

Toen God deze belofte aan Abram deed, stelde Hij gehoorzaamheid als voorwaarde. Abraham gehoorzaamde inderdaad! Ten eerste liet hij zijn geboorteland, zijn vrienden en familie, zijn oude manier van leven achter zich — hij verliet alles en volgde Gods leiding. Nogmaals stelde God gehoorzaamheid als voorwaarde voor de beloften. Abraham werd geboden zijn enige zoon, Isaak, te offeren. En ook toen begon hij niet te redeneren, of zich te excuseren, of zich te verzetten: hij gehoorzaamde! God nam de zoon niet; Hij wenste louter Abrahams bereidheid te gehoorzamen, in geloof.

Maar let nu op: *nadat* Abraham had gehoorzaamd — op de proef was gesteld en getrouw was bevonden — waren er toen nog meer voorwaarden voor de belofte?

Laten wij het lezen in Genesis 22:15-18: „Toen riep de Engel des Heren ten tweeden male van de hemel tot Abraham en zeide: Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord des Heren: omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, *omdat* gij naar mijn stem *gehoord hebt*.”

Nu was de belofte onvoorwaardelijk. Abraham had reeds zijn deel van het verbond, van deze overeenkomst vervuld. En daarom kan vandaag van iedere natie iedereen die door God wordt geroepen komen en vrij van het water des levens nemen, omdat God zijn belofte heeft gehouden en het beloofde Zaad, Christus, is gekomen.

Ja, de belofte staat nu absoluut vast. Waarom? „Omdat”, lezen wij verder in Genesis 26:5, „Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten.” Laat ik nogmaals zeggen dat zonde de overtreding van de Wet is, dezelfde fundamentele, eeuwige, geestelijke Wet die Adam overtrad toen hij zondigde, en dezelfde wetten en geboden die Abraham gehoorzaamde en hield (lang vóór de offeranden en rituelen van Mozes), waardoor alle

zegeningen die wij vandaag hebben, zowel materiële als geestelijke, mogelijk zijn geworden!

U zult zich herinneren dat Isaak en Jakob eveneens deel uitmaakten van „de vaderen”. Wij zien nu dat dezelfde beloften ook aan hen werden gedaan.

Zie Genesis 26:2-5: „Toen verscheen hem [Isaak] de Here en zeide: Trek niet naar Egypte, woon in het land, dat Ik u zeggen zal, vertoef in dit land als een vreemdeling, dan zal Ik met u zijn en u zegenen, want u en uw nageslacht zal Ik *al die landen* geven, en Ik zal de eed gestand doen, die Ik uw vader Abraham gezworen heb: En Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren des hemels, en Ik zal uw nageslacht al die landen geven, *en met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten.*”

En de belofte werd opnieuw aan JAKOB gedaan, zoals in Genesis 35:9-12 staat: „En God verscheen wederom aan Jakob . . . en God zeide tot hem: Gij heet Jakob; gij zult niet meer Jakob heten, maar *Israël* zal uw naam zijn . . . Ik ben God, de Almachtige, wees vruchtbaar en word talrijk; een volk [de huidige Verenigde Staten], ja een menigte van volken [die van het voormalige Britse Gemenebest], zal uit u ontstaan, en koningen zullen uit uw lendenen voortkomen. En dit LAND, dat Ik aan Abraham en Isaak gegeven heb, zal Ik u geven; en uw nageslacht zal Ik dit land geven.” (Vraag om te weten wie de huidige afstammelingen van het oude Israël zijn ons *gratis* boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën* aan.)

Zelfs de heiden van geboorte wordt, door Christus, niet alleen Abrahams nageslacht, maar bovendien een geestelijk geadopteerde Israëliet.

De beloften werden gedaan aan Abraham, Isaak en Jakob en aan hun kinderen. Hun kinderen zijn Israëlieten, geen heidenen. Er is tegenwoordig een verkeerd idee dat het christendom een heidense religie zou zijn. Jezus zei echter ondubbelzinnig: „Het heil is uit de Joden.” Of, zoals de apostel Paulus schreef: „Eerst de Jood en ook de Griek [de heiden]” (Rom. 2:10). De belofte van de Scepter, waardoor Christus en behoud werden beloofd, ging naar het Huis Juda, waarvan de mensen Joden worden genoemd. De Bijbel openbaart dat de verbonden en de

beloften uitsluitend Israëel toekomen. Dit lezen wij in Romeinen 9:4: „Immers, zij zijn *Israëlieten*, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de erediens*t en de beloften*.” Maar hoe zullen alle volken door deze beloften worden gezegend?

Christenen zijn erfgenamen van de belofte

Tot de heidense Galaten zei Paulus: „Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad [kinderen] van Abraham, en naar de belofte erfgenamen.” Laat mij u nu de vraag stellen: welke hoop heeft een heiden zonder, door geestelijke adoptie door middel van Christus, Israëliet te worden? Absoluut geen!

Aan de van geboorte heidense Efeziërs schreef Paulus: „Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees . . . ” Zegt dit niet duidelijk dat zij niet langer als heidenen worden beschouwd? Paulus vervolgt: „Die vroeger heidenen waart naar het vlees . . . dat gij te dien tijde *zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte . . .*” (Ef. 2:11-12).

Hieruit kan toch niet geconcludeerd worden dat het christendom een heidense religie is. Evenmin dat het Nieuwe Verbond een heidens verbond is! Zolang deze Efeziërs nog heiden waren — *voordat* zij door Christus Israëliet werden — waren zij vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld!

Maar let nu op het 13e vers: „Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus.” En dan vers 19: „Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar *medeburgers* der heiligen en huisgenoten Gods.” Wat een glorieus, ongeëvenaard privilege is het om te worden opgenomen onder de huisgenoten van God — om de Eeuwige Schepper onze Vader te kunnen noemen! Van de onbekeerden is Adam de menselijke vader en Satan de geestelijke vader. Maar door Christus wordt Abraham onze aardse vader, en wordt God onze geestelijke Vader.

Want in Galaten 3:7 lezen wij: „Gij bemerkt dus, dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn.” Daarom wordt Abraham „de vader der gelovigen” genoemd — van zowel Joden als heidenen!

En in Romeinen 8:14: „Want allen, die door de Geest Gods

geleid worden, zijn zonen Gods." Ja, *verwekte* zonen, nu — om als zonen te worden geboren ten tijde van de opstanding, wanneer wij het Koninkrijk van God beërven! Het Koninkrijk van God is het Gezin van God! Het is een glorieus gezinsverband! Dit fantastische erfgoed overtreft alles waarvan u zich ooit een beeld heeft gevormd!

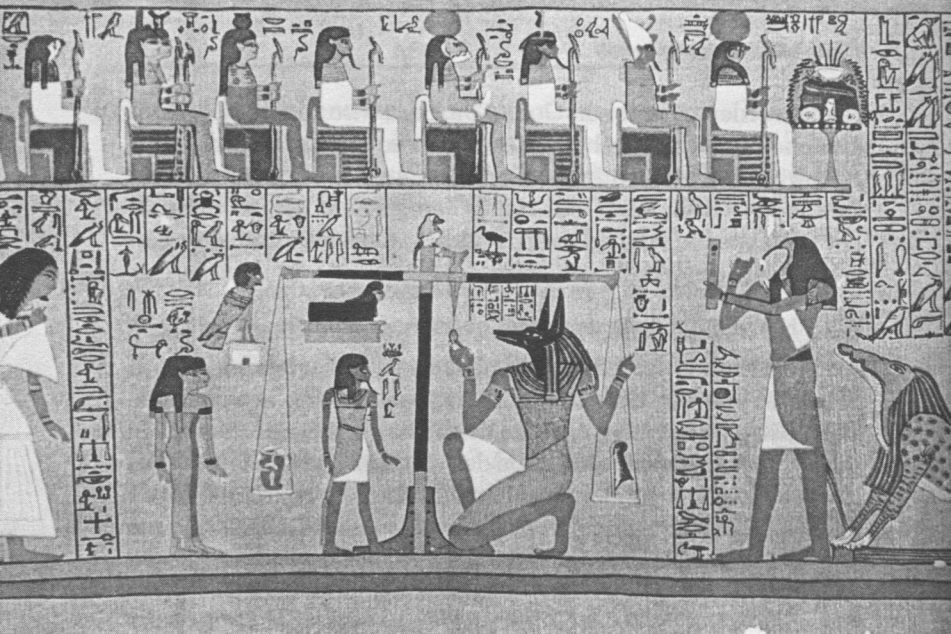
Niemand is naar de hemel gegaan — behalve Jezus

Jezus heeft niet gezegd dat wij naar de hemel zouden gaan om *daar* met Hem te zijn. In plaats daarvan zei Hij in Johannes 3:13: „EN NIEMAND is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel NEDERgedaald is, de Zoon des mensen”, d.w.z. Hijzelf! Hij ging weer terug naar de hemel vanwaar Hij was gekomen. Maar Hij zei: „Waar Ik heenga, *kunt gij niet komen*”. Dat staat in uw bijbel, in Johannes 8:22 en 13:33!

Ook zei Hij: „Ik ga heen” (naar de hemel) en daarna „kom Ik weder” (Joh. 14:2-3). Inderdaad, Hij komt weer *terug naar de aarde*. En wanneer Hij komt, wanneer Hij weer hier is, zal Hij, zoals Hij zei, „u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben [hier op aarde].”

En in Mattheüs 25, te beginnen in vers 31, lezen wij dat wanneer Jezus naar deze aarde zal zijn teruggekeerd, als Koning der koningen, als Heerser over alle naties op aarde, Hij dan tot de behoudenen zal zeggen: „Komt, gij gezegenden . . . *beërft het Koninkrijk*, dat u bereid is . . . ” (vers 34). Het Koninkrijk van God is het zeer heilige Gezin van God. Het zal alle naties hier op aarde regeren! Dit goddelijke Koninkrijk van God binnen te gaan — het te beërven — is een bestemming van zo'n ontzaglijke heerlijkheid dat uw verstand het onmogelijk kan bevatten, op dit moment! En onze erfenis, als goddelijke leden van het Gezin van God, zal deze aarde zijn, als een eeuwigdurend bezit.

Wat is er niet goed aan deze aarde? Absoluut niets, behalve de zonde: opstandigheid jegens God en zijn eeuwige geestelijke wetten die vrede, geluk en vreugde regelen! Vreugde en blijdschap — een verheerlijkte toestand die u kunt beërven — is geen kwestie van geografische plaats! Het is een geestelijke toestand! In de gelukkige Wereld van Morgen zal geen zonde zijn! Geen leugenaars, geen moordenaars, geen dieven of rovers. Denk u eens in: er zal geen Satan zijn, geen sloten op de deuren, geen gevangenen, geen ziekenhuizen, geen armenhuizen!

HET EGYPTISCHE „DODENBOEK”, waarvan hier een gedeelte, is een verzameling instructies om de doden te helpen op hun reis door de „onderwereld” op weg naar de Egyptische „hemel”. Foto British Museum

Geen strijd, geen oorlog, geen ziekten, geen armoede of honger of gebrek!

Wanneer erven wij de beloften?

Laten wij nu de vraag stellen WANNEER wij deze beloften zullen beërven. Hoe zullen wij ze beërven? Heeft Abraham zelf zijn loon reeds ontvangen? Heeft Abraham de beloften reeds geërfd?

Eerst lezen wij de geïnspireerde woorden van de eerste christelijke martelaar, Stefanus, die vol geloof en de heilige Geest was — Stefanus die met zijn leven betaalde voor deze geïnspireerde woorden van de Bijbel. U kunt ze lezen in Handelingen 7:2-5:

„En hij zeide: Gij, mannen broeders en vaders, hoort toe. De God der heerlijkheid is verschenen aan onze vader Abraham, toen hij nog in Mesopotamië was, voordat hij in Haran ging wonen, en Hij zeide tot hem: Verlaat uw land en

uw bloedverwanten en kom herwaarts naar het land, dat Ik u wijzen zal. Toen vertrok hij uit het land der Chaldeeën en . . . Hij [bracht] hem vandaar over naar dit land, waar gij nu woont [het Israël van vandaag]; en Hij gaf hem GEEN ERFDEEL daarin, zelfs niet één voet . . .”

God gaf Abraham *geen erfdeel* in dat land — „maar Hij beloofde het hem en zijn nakomelingschap tot een bezitting te geven, ofschoon hij [nog] geen kinderen had”.

Abraham heeft de beloofde erfenis *nooit ontvangen* — hoewel Gods belofte onvoorwaardelijk was omdat Abraham God had gehoorzaamd! Maar laten wij verder gaan. Zie nu Hebreëen 11:8-10, 13:

„Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid vertrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou. Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land.” Let hier goed op: Abraham *vertoefde* alleen maar in het land, het land dat hij LATER als ERFENIS zou ontvangen — „waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die medeërfgnamen waren van dezelfde belofte; want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is . . . In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien . . .”

Abraham, Isaak en Jakob — de vaderen aan wie de beloften werden gedaan — zijn allen GESTORVEN, in het geloof, ZONDER de beloften te hebben ontvangen! Begrijpt u wat deze geïnspireerde tekst van God zegt? Hier staat in duidelijke taal dat zij zijn gestorven, maar hun loon niet hebben ontvangen — de vaderen zelf aan wie de beloften werden gedaan, gingen niet „bij hun dood naar hun loon”. Aldus zegt de Heer!

Verder vertelt de Bijbel ons dat Abraham dood is. Toen het Nieuwe Testament werd geschreven, vele honderden jaren na zijn dood, was Abraham nog altijd dood, zoals in Johannes 8:52-53 staat. Daar leest u ondubbelzinnig: „Abraham is gestorven . . .” Tot op de huidige dag heeft Abraham de beloofde erfenis niet ontvangen!

In het gehele Nieuwe Testament leest u dat christenen die door Christus Abrahams kinderen worden nu in dit tijd-

perk niet beërven; zij zijn nu slechts erfgenamen. Een erfgenaam is iemand die nog niet zijn erfenis heeft ontvangen.

Waarom heeft Abraham tot op de huidige dag de belofte nog niet beërfd? Waarom niet? Luister! Aangezien de „eeuwige erfenis” van de aarde de betere beloften van het Nieuwe Testament uitmaakt, en aangezien de boodschap die Christus bracht om deze beloften te bevestigen het Evangelie van het Koninkrijk van God is, volgt hieruit dat het land van deze aarde — het land van de belofte die Jezus kwam bevestigen — het territorium is dat in bezit wordt genomen en wordt geregeerd door het Koninkrijk van God!

Wanneer wij het Koninkrijk beërven

Dat Koninkrijk, zei Jezus, is echter niet van deze wereld, dit tijdperk! In zijn grote profetie over het tegenwoordige wereldnieuws — over wereldoorlogen en de 20e-eeuwse wereldomvattende beroering — zei Jezus, in Lukas 21:31:

„Zo moet ook gij, wanneer gij dit ziet geschieden, weten, dat het Koninkrijk Gods nabij is.” Het Koninkrijk van God zal de wereld regeren. Het is nog niet opgericht — maar het is vandaag wel nabij — en het is later dan u denkt! In Lukas 19 gaf Jezus de gelijkenis van de „ponden”, omdat zij dachten dat het Koninkrijk van God terstond zou verschijnen. Hij stelde zichzelf voor als een jonge edelman die naar een ver land — de hemel — ging om het recht te ontvangen het koninkrijk te besturen, waaruit blijkt dat het zou worden opgericht en de heerschappij over alle naties zou overnemen bij de wederkomst van Christus!

Maar er is nog een reden, inderdaad, nog een andere reden waarom wij in deze tegenwoordige tijd nog slechts erfgenamen kunnen zijn. Zie 1 Korinthe 15:50: „Dit spreek ik evenwel uit, broeders: *vlees en bloed* kunnen het Koninkrijk Gods *niet beërven* . . .” Geen mens kan het Koninkrijk beërven. Het Koninkrijk van God is geen menselijk koninkrijk. Er zijn geen mensen in. Het is een Goddelijk Koninkrijk!

Jezus maakte dit duidelijk aan Nicodemus in Johannes 3:3-8: „Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand *wederom geboren* wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien.” Nicodemus begreep dit niet. Ook vandaag begrijpen niet veel mensen het! Jezus zei verder

dat iemand, tenzij hij uit *geest* geboren wordt, het Koninkrijk van God niet kan binnengaan. „Wat uit het vlees geboren is”, vervolgde Jezus, „is vlees.” Inderdaad, wij werden allen uit het vlees geboren, daarom zei Jezus dat wij vlees zijn — ja, vlees en bloed. En vlees en bloed kunnen het Koninkrijk van God niet beërven, kunnen het niet binnengaan. „Wat uit de Geest geboren is”, zei Jezus, „is geest.” Wanneer wij uit de Geest zijn geboren, zullen wij geest *zijn* — aldus Jezus. Wist Jezus waarover Hij het had, of denken sommigen van ons het vandaag beter te weten?

Nu terug naar Paulus' verklaring in 1 Korinthe 15:50-53:

„Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijk [vlees is vergankelijk, onderhevig aan verouderen en verval] beërft de onvergankelijkheid niet [geestelijke dingen en geestelijke wezens zijn onsterfelijk, veranderen nooit, zijn altijd en eeuwig nieuw]. Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij *veranderd* worden” — let hier heel goed op: „allen zullen wij **VERANDERD** worden.” Het woord *bekeerd* betekent „veranderd”: veranderd van de ene substantie in de andere, van de ene samenstelling in de andere.

„In een ondeelbaar ogenblik”, vervolgt Paulus, „bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden [niet de levenden in de hemel, maar de doden] zullen onvergankelijk opgewekt worden [niet *neerdalen* uit de hemel, maar worden *opgewekt*] en wij [de dan levende generatie] zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen.”

Opstanding uit de dood

Nu beginnen wij in te zien waarom Abraham, en zijn kinderen door Christus, vooralsnog niet in het beloofde loon zijn gekomen!

Maar wij gaan verder. Wij kunnen niet in deze eeuwige erfenis komen voordat wij in het eeuwige leven zijn gekomen. En wat is onze enige hoop op het beërven van eeuwig leven? De *opstanding*! Misschien is dit een verrassing.

Zie 1 Korinthe 15:12-18: „Indien nu van Christus gepredikt wordt, dat Hij uit de doden is **OPGEWEKT**, hoe komen sommigen onder u ertoe te zeggen, dat er geen opstanding der doden

Waarom wilde Paulus sterven en met Christus zijn?

Waarom schreef Paulus aan de Filippenzen: „Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil”? (Filipp. 1:23, 24.)

Waarom zei Paulus, ofschoon hij bij zijn dood naar het graf zou gaan, dat hij met Christus zou zijn?

Merk op dat Paulus niet zei waar hij heen zou gaan of wanneer hij met Christus zou zijn. Er is hier met geen woord sprake van de hemel en evenmin is er een woord dat zegt dat hij onmiddellijk met Christus zou zijn. Waarom dan die haast om te verscheiden?

Teneinde te begrijpen wat hier is bedoeld slaan wij een andere tekst op waar Paulus zegt gereed te zijn om te sterven. In 2 Timotheüs 4:6-8 schreef Paulus: „Wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.”

In deze verzen legt Paulus uit wat hij bedoelde met met

Christus zijn. Hij ontvangt zijn loon niet onmiddellijk bij zijn dood. Maar er ligt een rechtvaardigheidskroon voor hem gereed en de Heer zal hem die te dien dage geven. Welke dag is dat? De dag van Christus' verschijning: zijn wederkomst! In Jesaja 40:10 wordt deze zelfde dag genoemd: „Zie, de Here Here zal komen... zie, zijn loon is bij Hem...” Zie ook Openbaring 22:12.

Aan de Thessalonicenzen schreef Paulus: „Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen” (1 Thess. 4:16, 17).

Dit is de tijd dat de doden „die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken” (Dan. 12:2). De doden zijn al deze duizenden jaren niet met de Heer geweest; maar zij wachten op de tijd, wanneer zij uit het stof van de aarde zullen ontwaken om de Heer in de lucht te ontmoeten!

Dit is de tijd dat de doden, volgens 1 Korinthe 15:52, onvergankelijk zullen opstaan door de kracht van de Geest van God. Dit is de eerste opstanding.

Nu is Paulus' raadselachtige uitspraak in Filippenzen duidelijk. Ter wille van de Filippenzen, die hem nodig hadden als leraar en apostel, wilde hij in leven blijven, ook al verlangde hij er soms naar van zijn problemen te worden verlost door de dood om de opstanding af te wachten en met Christus te zijn. Sterven is winst! Er is geen besef van de verstrikkende tijd (Pred. 9:5, 6, 10; Ps. 146:4). Het volgende moment is de opstanding!

Paulus in de hemel?

Wanneer 2 Korinthe 12:1-7 nauwkeurig wordt onderzocht, is het duidelijk dat degene die in een visioen „tot in de derde hemel” werd weggevoerd de apostel Paulus zelf was!

In het elfde hoofdstuk van 2 Korinthe spreekt Paulus over zijn fysieke problemen en vervolgingen. In hoofdstuk 12 evenwel begint hij enkele van zijn geestelijke ervaringen te vertellen. Merk op dat in de eerste zeven verzen het voornaamwoord „ik” veertien keer voorkomt! In het allereerste vers zegt Paulus: „. . . ik zal komen op gezichten en openbaringen des Heren.” Dit is duidelijk uit 2 Korinthe 12:7 waar Paulus zegt: „En ook om het buitengewone van de openbaringen . . . is mij, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen, een doorn in het vlees gegeven . . .”

Paulus begint over zijn visioen te vertellen in vers 2 waar hij zegt: „Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden — of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het — dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel.”

Paulus sprak over zichzelf! Hij werd weggevoerd „tot in de derde hemel” — in een visioen. Deze „derde hemel” is waar Gods troon is. Dit visioen was zo levendig en realistisch dat hij destijds niet in staat was te zeggen of hij lichamelijk naar de hemel was gevoerd, of dat hij het slechts met zijn geestesoog had gezien. Maar Gods Woord geeft het antwoord! „En NIEMAND is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen” (Joh. 3:13).

Maar waarom spreekt Paulus over het zien van de derde hemel door de omweg „ik weet van een mens” te gebruiken? Paulus geeft het antwoord in 2 Kor. 12:6: „Want als ik wil roemen, zal ik niet onverstandig zijn, want ik zal de waarheid zeggen; maar ik onthoud mij ervan, opdat men mij niet meer toekenne dan wat men van mij ziet en hoort.” Paulus wilde eenvoudig niet dat anderen over hem zouden denken als een groot, verheven personage! Door op een indirecte wijze te spreken („Ik weet van een mens”) benadrukte hij dit punt.

is? . . . Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan [tenzij er een opstanding uit de doden zal komen] zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren." Dit is een boude uitspraak!

De doden in Christus zijn verloren, zijn niet in leven om reeds van de beloofde erfenis te genieten, maar zij zijn verloren — totaal vergaan — *tenzij* er een opstanding uit de doden komt! Wat een verschil met de tegenwoordige labels waartoe een misleid volk zich heeft gekeerd!

Abraham, Isaak en Jakob zijn dus dood. En *tenzij* er een opstanding komt — een opstaan uit het graf — zijn zij verloren. Abraham wist van Christus, en Jezus zei dat Abraham zich verheugde zijn dag te zien, en Abraham zag die ook en was verheugd. En sprekend over Abraham en de opstanding zei Jezus, zoals in Mattheüs 22:31-32 staat: „Wat nu de opstanding der doden betreft [merk op dat Jezus hier iets zegt om de opstanding te bewijzen — Hij spreekt over de opstanding der doden: „Wat nu de opstanding *der doden* betreft”], hebt gij niet gelezen, wat door God tot u gesproken is, toen Hij zeide: Ik ben de God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob? Hij is niet een God van doden, maar van levenden.”

Deze tekst wordt vaak verdraaid en verwrongen in de poging te bewijzen dat Abraham niet dood is, maar reeds zijn beloofde loon heeft ontvangen, en dat hij nooit zal opstaan, m.a.w. precies het tegenovergestelde van wat Jezus aanvoerde als bewijs. „Wat nu de opstanding der DODEN betreft . . .”, zei Jezus, „God is de God der levenden.” Abraham *stierf*. Maar door een opstanding zal hij weer leven.

Wij ontvangen het loon als Jezus terugkeert

Wanneer zullen Abraham en zijn kinderen door Christus in het beloofde loon komen? Wanneer zal de opstanding zijn? Het antwoord is te vinden in 1 Korinthe 15:50-53: het beërven van de beloften vindt plaats *op hetzelfde moment* dat de levende christenen van sterfelijk in onsterfelijk zullen worden veranderd. En Paulus zei dat dit *bij de laatste bazuin* zou zijn, zoals u zich zult herinneren.

Goed, laten wij nu 1 Thessalonicenzen 4:16-17 opslaan: „Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een

aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die *in* Christus [niet *buiten* Christus] gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen." En de opstanding zal dus gebeuren bij de wederkomst van Christus, wanneer Hij komt als Koning der koningen en Heer der heren om voor het eerst alle naties van de aarde te regeren en te besturen. Wanneer Hij komt om zijn Koninkrijk op te richten, dan zullen Abraham en zijn kinderen in Christus die gestorven zijn tot onsterfelijkheid worden opgewekt, het koninkrijk beërven, een wereldomvattende regering met Christus aan het hoofd, gevestigd in precies dat land dat aan Abraham werd beloofd: vanaf de rivier van Egypte tot aan de Eufraat. En dit Koninkrijk, dat is samengesteld uit onsterfelijke wezens, vlees en bloed kunnen het immers niet binnengaan, zal over alle andere naties van de aarde regeren — en deze andere naties bestaan uit sterfelijke mensen van vlees en bloed!

Deze tekst zegt niet, zoals zoveel mensen menen, dat Christus de heiligen halverwege tegemoet komt als de heiligen op weg naar de hemel zijn. Nee, Jezus zei in Johannes 14:3: „En wanneer Ik heengegaan ben . . . KOM IK WEDER.”

Wat een fantastische belofte! Jezus beloofde dat Hij naar de aarde zou TERUGKOMEN. En verder beloofde Hij dat Hij, als Hij naar de aarde is teruggekeerd, dan, zoals Hij zei, „u tot Mij [zal] nemen”. Waar is dat? Hier op de aarde natuurlijk! De heiligen, zowel de doden als de levenden, opgestaan en onsterfelijk gemaakt, zullen opstijgen om Hem te ontmoeten als Hij naar deze aarde terugkeert. Zij ontmoeten elkaar in de wolken. (Iedere dag wordt er door vliegtuigen veel hoger gevlogen.) En Zacharia 14:4 stelt dat de voeten van Christus dan op de Olijfberg zullen staan, in Israël, het Beloofde Land. En zij die Hem als Hij komt zullen ontmoeten, zullen altijd met Hem zijn waar Hij is. Ja, dat is wat anders dan de fabels van tegenwoordig, maar dit is de zuivere waarheid van Gods Woord!

Het loon is niet de hemel

Jezus zei: „Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen DE AARDE beërven” (Matth. 5:5). Dit is een onderdeel van de Bergrede —

en iedere christen moet toch zeker de Bergrede geloven! Dan moeten wij, als wij christen zijn, ook geloven dat wat de behoudenen zullen beërven de aarde is, en niet de hemel! Jezus zei heel duidelijk: „Niemand is opgevaren naar de hemel” (Joh. 3:13).

David was een man naar Gods hart. David heeft de belofte dat hij in het Koninkrijk van God zal zijn, en dat hij, onder Christus, over Israël zal regeren, in de tijd dat Christus alle naties regeert. Maar op de Pinksterdag waarop de nieuwtestamentische Kerk begon zei de geïnspireerde Petrus: „David is niet opgevaren naar de hemelen” (Hand. 2:34).

De meest wijze man die ooit heeft geleefd werd ertoe geïnspireerd om als onderdeel van het heilige Woord van God op te schrijven: „De rechtvaardige zal in eeuwigheid niet wankelen, maar de goddelozen zullen de aarde niet bewonen” (Spr. 10:30).

Ik denk dat de meesten van u deze teksten weleens hebben gelezen. Dit is het „Aldus zegt de Here” betreffende deze kwestie. Er is in de hele Bijbel absoluut geen enkele tekst waarin de hemel beloofd wordt als het loon dat de behoudenen zullen beërven. En toch, hebben de meeste mensen niet op een of andere wijze hun verstand verblind voor deze duidelijke, ondubbelzinnige uitspraken van de Almachtige God en zomaar, zonder vragen, het idee aanvaard van het naar de hemel gaan?

Let erop wanneer het Koninkrijk beërfd zal worden — wanneer de erfgenamen van de beloften aan Abraham tenslotte in hun loon zullen komen, en de eigenlijke erfenis zullen ontvangen. Het staat in Mattheüs 25:31, 34:

„Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid . . . Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af.” Inderdaad, het Koninkrijk van God is de plaats die bereid is. Jezus zei dat Hij heenging om voor ons een plaats te bereiden. Hij zei ook dat Hij heenging om voor zichzelf een koninkrijk te ontvangen, en dan terug te keren. En wanneer Hij terugkeert, als Koning der koningen, en als dat Koninkrijk is opgericht (wij zien dat dit de plaats is die wordt bereid), dan zal de vreugdevolle roep uitgaan: „Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is.”

Wat is de PLAATS die door Jezus wordt voorbereid?

Hier volgt een grondige, onthullende uiteenzetting van een meestal verkeerd begrepen tekst. Zei Jezus dat christenen naar de hemel gaan?

Veel mensen geloven dat Jezus zijn discipelen heeft verteld dat christenen de eeuwigheid zullen doorbrengen in „woningen” in de hemel. Zij halen zijn woorden in Johannes 14:1-4 aan.

Zei Jezus werkelijk dat ons loon een woning in de hemel is? Laten wij eens zien.

Wat is het huis van de Vader?

Jezus zei duidelijk dat er in het huis van zijn Vader vele „woningen” zijn. Als dit niet zo was geweest, zo zei Hij, zou Hij het ons hebben gezegd. Het griekse woord *mone* dat als „woning” is vertaald betekent in meer hedendaagse taal ‘kamer’, ‘verblijf’ of ‘vertrek’. In het huis van de Vader is dus een bepaald aantal kamers of vertrekken.

Maar wat is het huis van de Vader? Wat zegt de Bijbel dat het huis van de Vader is?

Toen Hij in de Tempel was, zei Jezus tot de Joden die

daar duiven en vee verkochten: „Maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis” (Joh. 2:16).

Dit is een eenvoudige bijbelse definitie van het huis van de Vader.

De Tempel te Jeruzalem was een aards type (Hebr. 8:5) van het huis van de Vader in de hemel. Lukas 19:46 en Jesaja 56:7 citeren eveneens de Heer als Hij over de Tempel zegt: „*Mijn huis zal een bedehuis zijn.*” Dus de Tempel te Jeruzalem in de dagen van Christus was een type van het huis van de Vader in de hemel.

Maar waren er in de Tempel vele „woningen” of kamers en vertrekken? Inderdaad!

Als wij Jeremia 35:2 opslaan lezen wij: „... spreek met hen, breng hen naar het huis des Heren *in een van de vertrekken* ...” In het vierde vers van hetzelfde hoofdstuk zien wij dat er verschillende vertrekken waren voor personen van verschillende rangen. Chanan, een man van God, had zijn kamer of vertrek „naast het vertrek der vorsten” en „boven dat van ... de dorpelwachter”.

De diverse vertrekken of „woningen” correspondeerden met de rangen van de personen die daarin verblijf hielden. Elke kamer van de Tempel — een type van het huis van de Vader — gaf niet alleen de *verblijfplaats* van elke functionaris aan, maar was tevens een aanwijzing van diens *positie of ambt*, hetzij die van portier of die van prins.

Niet de hemel

Nergens noemt de Bijbel de „hemel” als het huis van de Vader. Het huis van de Vader *wordt gebouwd* IN de hemel, maar het is niet de hemel! Van de hemel wordt nergens gezegd dat er „woningen” zijn.

De oude tabernakel die onder Mozes was gebouwd had twee compartimenten, waarvan het binnenste, het Heilige der Heiligen, een precies beeld van de troon van God, van de hemel zelf, was. *Het bezat geen woningen.* Lees Hebreëën 8:5 en 9:1-7 om te zien wat precies het model van de hemel is.

Nee, Jezus verwees niet naar de hemel. Hij verwees naar een plaats die wordt voorbereid *in* de hemel.

Wat is de plaats in voorbereiding?

Nu kijken wij naar de rest van Jezus' gesprek met de discipe-

len. Jezus zei: „Ik ga heen om u plaats te bereiden.” Uit andere bijbelteksten weten wij dat Jezus inderdaad naar de hemel ging, naar de rechterhand van de Vader, waar Hij nu werkt als onze „Hogepriester” (Hebr. 9:11).

Ziet u de betekenis hiervan?

Een deel van de functie van het ambt van Hogepriester is de voorbereiding van een plaats voor ieder van ons, zoals Jezus zijn discipelen beloofde. Maar merk nauwkeurig op: de *voorbereiding* van iedere plaats gebeurt *in* de hemel, maar Jezus zei niet dat de plaatsen *een deel van* de hemel zijn. (Een vrouw kan haar maaltijden *in* de keuken *bereiden*, maar de maaltijden zijn *geen deel van* de keuken.)

Zijn er bijbelteksten die ons zeggen *wat* er wordt voorbereid? Inderdaad. Er zijn twee verzen in de Bijbel die ons zeggen wat er wordt voorbereid.

De eerste is Mattheüs 25:34. Hier zegt Christus: „Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u *bereid* is van de grondlegging der wereld af.” De andere tekst is Openbaring 21:2: „En ik [Johannes] zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende UIT DE HEMEL, van God, getooid [*toebereid*; zie *Statenvert.*] als een bruid, die voor haar man versierd is.”

De Tempel te Jeruzalem in de dagen van Jezus was een *type* van het Koninkrijk van God en de stad Nieuw Jeruzalem.

De *enige* plaatsen die volgens de Bijbel worden voorbereid zijn het Koninkrijk van God en het Nieuwe Jeruzalem. Daar het dus het Koninkrijk en de Heilige Stad zijn die tenslotte voor ons allen worden voorbereid, moet dus datgene wat Jezus voor elk van ons aan het voorbereiden is, bestaan uit individuele posities in het Koninkrijk en in de nieuwe stad Jeruzalem.

Nu is het duidelijk waarom Christus naar de Tempel verwees als voorbeeld van het Koninkrijk van God en van het Nieuwe Jeruzalem. De Tempel had kamers die dienden als kantoren voor de diverse bewoners van verschillende rangen. Op dezelfde wijze zal ieder van ons zijn eigen plaats of kantoor in de Heilige Stad hebben, in overeenstemming met hoe goed wij de talenten gebruiken die God ons in dit leven heeft gegeven. Hoe meer wij in dit leven overwinnen, hoe groter de eer van onze plaats in het Nieuwe Jeruzalem zal zijn en hoe groter onze verantwoordelijkheid in het Koninkrijk.

Het huis van de Vader komt naar de aarde!

Openbaring 21:2 toont duidelijk aan dat de Heilige Stad — het huis van de Vader, aangezien Hij het zijn toekomstige woonplaats zal maken (Openb. 21:3 en 22:3) — een van de twee dingen is die Jezus momenteel in de hemel voorbereidt. Zowel God de Vader als zijn Zoon geven het vorm, want wat de Vader doet, dat doet de Zoon ook (Joh. 5:19). Daar de stad volledig toebereid *uit de hemel* neerdaalt, moet die ook *in de hemel* zijn toebereid, zoals Jezus ook zei dat Hij zou doen.

Merk tevens op dat de stad uit de hemel komt. Er staat niet dat wij naar de hemel gaan.

Laten wij nu begrijpen wat de Bijbel zegt over het Koninkrijk dat *in de hemel* in voorbereiding is en dat naar de aarde zal komen. Jezus keerde naar de hemel terug om het koningschap te ontvangen (Lukas 19:12). Hij moet dat voorbereiden terwijl Hij het ambt van Hogepriester uitoefent. Daar het Koninkrijk voor ons allen wordt voorbereid als erfenis, moet de speciale plaats die Christus voor elk van ons voorbereidt dus onze eigen positie of ons ambt in dat Koninkrijk zijn. „Plaats” betekent zowel ‘positie’, ‘ambt’, ‘rang’ als geografische plaats. Onze plaats of positie in de regering van God hangt af van het ambt dat wij bekleden. Christus heeft de eerste plaats, Hij is immers Koning der koningen. Wij zullen allen ondergeschikte plaatsen hebben, lagere posities onder Hem.

Het Koninkrijk van God is de regering van God, waarvan de leden uit God zullen worden geboren. Het uit God geboren worden maakt het hele Koninkrijk dus het *gezin* van God. „Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan” (Joh. 3:5). Daarom gebruikte Jezus de oude Tempel als een fysiek type van het geestelijke gezin of Koninkrijk van God.

Nu wordt het duidelijk waarom onze plaats of positie in Gods Regering door Jezus in de hemel moet worden voorbereid. Wij konden de heilige Geest, het enige middel waardoor wij het Koninkrijk kunnen binnengaan, niet ontvangen voordat Christus naar de hemel was gegaan (Joh. 16:7). Christus bereidt onze plaats of positie in het Koninkrijk door onze Hogepriester te zijn die voor ons bemiddelt en door ons de

Geest van God te geven. De plaatsen of posities — de ambtelijke verantwoordelijkheden — worden voorbereid door ons voor die ambten op te leiden. Als onze Hogepriester roept, rechtvaardigt en vervolmaakt Jezus ieder van ons voor zijn Koninkrijk, zodat wanneer het Koninkrijk van God naar deze aarde komt (Matth. 6:10), iedere positie of plaats volledig is voorbereid doordat iemand van ons dat bepaalde ambt zal bekleden. Als Christus geen Hogepriester in de hemel was, zou het Koninkrijk niet worden voorbereid. Er zou niemand zijn om de ambten te bekleden.

„Ik kom weder”

Hoewel Christus naar de hemel moest gaan, zei Hij: „Wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, KOM IK WEDER en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben” (Joh. 14:3). Dit is Jezus’ eigen belofte dat Hij terugkomt!

Let erop dat er in dit vers nergens staat dat wij naar de hemel gaan. Er staat juist het tegendeel. Jezus komt naar de aarde!

Jezus zal in wolken uit de hemel terugkeren. Wij zullen Hem in de lucht ontmoeten (1 Thess. 4:15-17). Van daar zal Hij met ons neerdalen (Judas 14) op de Olijfberg om Jeruzalem te redden en zijn Koninkrijk te vestigen (Zach. 14:1-11). In die tijd zal Jezus ons onze plaatsen of posities in het Koninkrijk geven, overeenkomstig met hoe goed wij hebben gehandeld met wat wij hebben gekregen (Dan. 7:27).

Er is geen bijbelse aanwijzing dat Jezus vervolgens naar de hemel terugkeert. Hij komt om het Koninkrijk op de aarde op te richten! Daar wij het Koninkrijk beërven, zullen ook wij op de aarde, niet in de hemel *zijn*.

Christenen gaan dus alles welbeschouwd niet naar de hemel. Wij zullen hier met Jezus op de aarde zijn: „opdat ook gij zijn moogt *waar Ik ben*.” Wij zullen met Christus op aarde duizend jaar over de volken regeren (Openb. 5:10; 20:4). En daarna komt het Nieuwe Jeruzalem uit de hemel naar de nieuwe aarde. Zelfs de Vader zelf zal hier bij ons wonen op de nieuwe aarde, waar wij voor eeuwig zullen leven en regeren (Openb. 22:3-5).

Geen wonder dat Jezus zei dat de zachtmoedigen *de aarde zullen beërven* (Matth. 5:5).

Ging de „dief aan het kruis” onmiddellijk het Paradijs binnen?

Jezus zei dat Hij na zijn kruisiging drie dagen en drie nachten in het graf zou zijn. Kon de dief dan diezelfde dag met Christus in het Paradijs zijn?

Lees Lukas 23:43 nauwkeurig. Jezus zei dat de gekruisigde misdadiger *met* Hem in het Paradijs zou zijn. Indien wij kunnen bewijzen *waar* Jezus heenging toen Hij stierf, dan kunnen wij bewijzen of de misdadiger *die dag* werkelijk naar het Paradijs ging.

Sla 1 Korinthe 15:3-4 op. Paulus zet nog eens uiteen: „Want vóór alle dingen heb ik u” — sprekend tot christenen — „overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, *en Hij is begraven* en ten derde dage opgewekt, naar de Schriften.”

Merk op dat Jezus werd begraven. Er staat niet dat het lichaam werd begraven en dat de ziel naar het Paradijs ging. Er staat dat Hij — Jezus Zelf — werd begraven. Gedurende

drie dagen was Hij dood. Hij stierf voor onze zonden. Daarna kwam Hij tot leven. Hij stond op!

Jezus was in de hel

Johannes geeft ons verder bewijs van waar Jezus was. „En er was ter plaatse, waar Hij gekruisigd was, een hof en in die hof een nieuw graf, waarin nog nooit iemand was bijgezet; daar dan” — in de tombe, het graf — „legden zij *Jezus* neder” (Joh. 19:41-42). Het was Jezus die in de graftombe werd gelegd, niet slechts het lichaam van Jezus. Jezus was dood!

Om dit nog duidelijker te maken slaan wij Handelingen 2:31 op. Sprekend over Christus citeert Petrus de profeet David als volgt: „Zo heeft hij [David], dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de *hel*, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.”

Dit vers, weergegeven volgens de Statenvertaling, laat zien dat Jezus niet in het Paradijs was, maar in de *hel*. Het woord „*hel*” zou moeten worden weergegeven als „graf”. Het oorspronkelijke geïnspireerde griekse woord dat door Petrus werd gebruikt is *hades*, dat het „graf” betekent. Het betekent *niet* een vurige, brandende hel. Daarvoor gebruikt de Bijbel een ander woord.

De hel of het graf is niet het Paradijs. Daar Jezus die dag — de dag van de kruisiging — niet het Paradijs binnenging, ging de misdadiger het dus evenmin binnen. Christus is „onder alles de eerste”, lezen wij in Kolossenzen 1:18. Derhalve kan de misdadiger die berouw had Christus niet in het Paradijs zijn voorgegaan. Onverschillig wanneer de berouwvolle misdadiger het Paradijs zal binnengaan, Christus zal daar ook zijn. Hij zei immers: „[Gij zult] *met Mij* in het paradijs zijn.”

Wanneer predikte Jezus tot de geesten in de gevangenis?

Sommige mensen grijpen 1 Petrus 3:19-20 aan als verondersteld bewijs dat Jezus leefde toen Hij dood was — dat Hij gedurende de drie dagen en drie nachten waarin Hij in het graf de doodsslaap sliep tot geesten in de gevangenis predikte!

Maar laten wij zien wat deze verzen in Petrus' brief werkelijk zeggen. Zondige *engelen* die Satan zijn gevolgd zijn in ketenen van duisternis, gekerkerd wegens hun eigen dwaasheid

(Judas 6). Wanneer predikte Jezus tot de gekerkerde geesten? Lees het: „Toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, *in de dagen van Noach*, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht . . .” Toen was het dat Jezus tot de geesten of zondige engelen predikte: in de dagen van Noach, niet gedurende de tijd dat Hij dood was en begraven in het graf!

Daar wij weten waar Jezus was toen Hij stierf, moeten wij nu het Paradijs opsporen.

Zie 2 Korinthe 12:1-5. Paulus spreekt over iemand die hijkende en die fantastische visioenen en openbaringen van de Heer had ontvangen. In een visioen werd hij weggevoerd „tot in de derde hemel” — Gods troon! Hij werd weggevoerd „naar het PARADIJS” en hoorde er „onuitsprekelijke woorden . . . die het een mens niet geoorloofd is uit te spreken”. Het Paradijs bevindt zich dus in de aanwezigheid van Gods troon.

Wat is het Paradijs?

Laten wij verdergaan met de bijbelse beschrijving van het Paradijs. Sla Openbaring 2:7 op. „Wie overwint, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is.” Merk op dat in het Paradijs van God de boom des levens staat.

Sla vervolgens Openbaring 22:1-2 op. Deze twee verzen verwijzen naar „de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende *uit de hemel, van God*” (Openb. 21:2). In deze stad, die tevens een type van de Kerk is, vinden wij „een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam. Midden op haar straat en aan weerszijden van de rivier staat het *geboomte des levens* . . .” De boom des levens staat in het nieuwe Jeruzalem. In het nieuwe Jeruzalem is het Paradijs van God.

Jezus zei dat de berouwvolle misdadiger met Hem in dit Paradijs zou zijn. Het nieuwe Jeruzalem is nog niet gereed. Jezus is nog steeds bezig daarin een plaats voor ons te bereiden (Joh. 14:2). Pas na het Millennium zal het geheel klaar zijn (Openb. 21:1-5). Pas dan zal het neerdalen naar de aarde — pas dan zal de berouwvolle misdadiger het Paradijs binnengaan!

Wat bedoelde Jezus dan met: „*Heden* zult gij met Mij in het paradijs zijn”?

Waarschijnlijk hebt u aangenomen dat Jezus de dief beloofde diezelfde dag nog met Hem in het Paradijs te zullen zijn.

Niets is minder waar!

Bedenk dat de dief had gevraagd: „Jezus, gedenk mijner, *wanneer* Gij in uw Koninkrijk komt” (Lukas 23:42). Het ondubbelzinnige feit is dat Jezus nog niet in zijn Koninkrijk is gekomen (Lukas 11:2; 19:11; 1 Kor. 11:26; 1 Thess. 4:13-17; 1 Kor. 15:23, 49-52).

Wat Jezus werkelijk zei!

De juiste interpunctie helpt Lukas 23:43 te verklaren. De meeste vertalingen zijn onjuist geïnterpungeerd teneinde het te doen voorkomen dat Jezus die dag in het Paradijs zou zijn. De Bijbel toont echter aan dat Jezus die dag niet in het Paradijs was. De komma vóór het woord „heden” is onjuist. De komma behoort erachter te staan: „Voorwaar, Ik zeg u heden, gij zult met Mij in het paradijs zijn.”

Open uw bijbel bij dit omstreden vers. Let op de interpunctie. Bedenk dat er geen interpunctie staat in het geïnspireerde Grieks dat Lukas schreef. Eeuwen later pas werd de interpunctie toegevoegd aan het Grieks en aan de vertalingen. Ook in dit vers werd de interpunctie door mensen toegevoegd.

Hier volgt precies, woord voor woord, de volgorde in het oorspronkelijke geïnspireerde Grieks, dat u zelf in een openbare bibliotheek kunt verifiëren: „Voorwaar, Ik zeg u heden: ‘Met Mij zult gij in het paradijs zijn.’”

Door het woord „heden” te gebruiken benadrukte Jezus het tijdstip van zijn belofte, niet de tijd dat Hij in het Paradijs zou zijn.

De berouwvolle misdadiger die met Jezus werd gekruisigd is nog altijd dood en begraven. Alleen Jezus is de eerstgeborene uit de doden (Rom. 8:29; Hand. 26:23; 1 Kor. 15:23). Maar de tijd komt dat deze man ook zal worden opgewekt en uiteindelijk binnengaat in het Paradijs van God dat volgens de belofte *naar deze aarde komt*.

HEEFT U ZICH AL INGESCHREVEN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS VAN AMBASSADOR COLLEGE?

De Bijbel is het boeiendste, meest uitdagende boek dat ooit is geschreven en de boodschap ervan is bedoeld voor u vandaag! Deze cursus kan u helpen de Bijbel werkelijk te begrijpen. De waarheid over het doel van het leven, over de bijbelse profetieën, over de door God geïnspireerde weg naar geluk, dit alles wordt per les tot in details voor u ontsloten. Er zijn geen kosten aan verbonden. Als u zich wilt inschrijven, schrijf naar Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein.

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Vereenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Zuid-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Aarhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila, 3117

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Harare

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WERELDWIJDE KERK VAN GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven: het Evangelie aan alle volken te verkondigen.

307084/8702

